

ÎNCHEIERE

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de avocatul Felișcan Victor, în interesele lui Țurcan Nicolae, împotriva deciziei din 09 februarie 2016 a Curții de Apel Bălți,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Țurcan Nicolae împotriva Liceului Teoretic Rublenița raionul Soroca, intervenient accesoriu Inspekția Teritorială a Muncii Drochia cu privire la repunerea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă,

c o n s t a t ă :

La data de 06 octombrie 2015 Țurcan Nicolae a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Liceului Teoretic Rublenița rl. Soroca, intervenient accesoriu Inspekția Teritorială de Muncă Drochia solicitând încasarea compensației suplimentare la sumele indicate la alin. 2) art. 90 CM în mărime de 3 salarii medii lunare în loc de restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 04.09.1974, a fost angajat la școala medie sat. Rublenița rl. Soroca în funcția de profesor de matematică. Ulterior, instituția de învățământ a căpătat denumirea de instituție publică "Liceul Teoretic Rublenița". În legătură cu stabilirea pensiei pentru limita de vârstă a fost eliberat din funcție conform art. 301 alin. (1) lit. c) Codul Muncii și reangajat în aceeași funcție doar pe un termen determinat. În legătură cu acest caz de către administrația liceului i-a fost prezentat spre semnătură contractul individual de muncă cu nr. 53 din 01.09.2014 cu durata de pînă la 31.05.2015. Copia contractului nominalizat nu i-a fost înmănată.

Menționează reclamantul că ulterior, la data de 29.05.2015 administrația Liceului a emis ordinul nr. 26 cu privire la eliberarea sa din funcție, prin care a fost eliberat din funcția de profesor de matematică începând cu data de 01.06.2015, în legătură cu expirarea termenului contractului individual de muncă, conform art. 82 lit. f) Codul Muncii.

Sustine că, de către administrația liceului nu au fost respectate prevederile legislației muncii cu privire la încetarea contractului individual de muncă pe durată determinată, motiv pentru care Țurcan Nicolae s-a adresat Inspekției muncii, care a efectuat un control

asupra respectării actelor legislative și a altor acte normative din domeniul muncii la “Liceul Teoretic Rublenița” și examinând întrebările abordate în plângere, a constatat că la data încetării contractului individual de muncă pe durată determinată, Țurcan Nicolae nu a fost înștiințat în scris despre încetarea acestuia cu 10 zile lucrătoare înainte și de asemenea în contractul individual de muncă nu a fost indicată mărimea concretă a salariului de bază.

Invocă reclamantul că de nenumărate ori s-a adresat verbal directorului liceului cu rugămintea de a fi anulat ordinul nr. 26 cu privire la eliberarea sa din funcție, prin care a fost eliberat din funcția de profesor de matematică începând cu data de 01.06.2015 în legătură cu expirarea termenului contractului individual de muncă, conform art. 82 lit. f) Codul Civil și să fie restabilit la lucru în funcția respectivă, dar de fiecare dată a fost ignorat de către director.

Solicită reclamantul, repunerea sa în funcția de profesor de matematică în cadrul Liceului Teoretic Rublenița r-1 Soroca, încasarea în mod forțat a salariului mediu pentru perioada de absență forțată de la lucru începând cu data de 15 iulie 2015 până la ziua repunerii în funcție.

Ulterior, reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitând ca în locul repunerii în funcția deținută să se încaseze în beneficiul său trei salarii medii cu titlu de compensare, în rest susținându-și pretențiile inițiale.

Prin hotărârea din 06 noiembrie 2015 a Judecătoriei Soroca, acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia din 09 februarie 2016 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de Țurcan Nicolae și a fost menținută hotărârea din 06 noiembrie 2015 a Judecătoriei Soroca.

La data de 13 mai 2016, avocatul Felișcan Victor, în interesele lui Țurcan Nicolae, a declarat recurs împotriva deciziei din 09 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și că aprecierea probelor a fost arbitrară.

De asemenea indică avocatul recurentului că instanțele inferioare nu s-au expus asupra fondului cauzei, constatând doar că cererea de chemare în judecată a fost depusă tardiv.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost adoptată la 09 februarie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost recepționată de către avocatul recurentului la data de 24 martie 2016. Recursul declarat la data de 13 mai 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de avocatul Felișcan Victor, în interesele lui Țurcan Nicolae, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat,

iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Felișcan Victor, în interesele lui Țurcan Nicolae, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de avocatul Felișcan Victor, în interesele lui Țurcan Nicolae, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de avocatul Felișcan Victor, în interesele lui Țurcan Nicolae împotriva deciziei din 09 februarie 2016 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală